

Nee,
WERKLOOS
zijn is geen
VAKANTIE

Nee,
SANCTIES
werken
NIET

Nee, de
UITKERINGEN
zijn niet te
HOOG

WERKLOOSHEID

verdedigen is

WERK
verdedigen !

Werkloosheid : vanwaar die afkeer ?

Werklozen, profiteurs. Werklozen, luieriken. Bijstandstrekkers! Betaald om niets te doen. Allemaal fraudeurs...

Al meer dan 20 jaar lang zijn werklozen de ideale zondebok voor bepaalde beleidsmakers, werkgevers en media. Dit 'bashen' heeft helaas zijn sporen nagelaten: vooroordelen over werklozen zijn wijdverspreid. Zozeer zelfs dat debatten over werkgelegenheid bijna uitsluitend neerkomen op één en dezelfde vraag: met welke nieuwe maatregelen kunnen we werklozen nu weer treffen?

Denigrerende en beledigende negatieve stereotypen rechtvaardigen maatregelen die sociale rechten aantasten. De lijst met hervormingen van de afgelopen jaren oogt duizelingwekkend: beperking in de tijd van inschakelingsuitkeringen, verhoogde degressiviteit van uitkeringen, afschaffing van vrijstellingen en sociale toeslagen, beperken van het SWT-stelsel (het vroegere brugpensioen), enz.

Deze maatregelen leiden uiteraard tot een sociale ramp: verhoogde kwetsbaarheid, uitsluiting, armoede, groeiende sociale en genderongelijkheid... Ook staan ze totaal niet in verhouding tot het aangekondigde doel: re-integratie door werk. Tal van onafhankelijke studies hebben immers duidelijk aangetoond dat repressieve maatregelen tegen werklozen niets uithalen. In plaats van door te stromen naar de arbeidsmarkt, werken ze precarisering en uitsluiting in de hand, en houden ze de mensen net uit de arbeidsmarkt.

Maar waarom zetten rechtse beleidsmakers en de werkgevers koppig door met hun beleid dat het aangekondigde doel niet dient? Waarom er nog een schepje bovenop doen door de werkloosheid in de tijd te beperken? Waarom voortdurend verder stigmatiseren, en mensen tegen elkaar opzetten door werknemers te laten geloven dat maatregelen tegen hun kwetsbare buur hun eigen situatie zal verbeteren... terwijl het juist het tegenovergestelde is?

Het echte doel van de uitsluitingsmaatregelen wordt niet luidop verkondigd: de sociale bescherming verlagen om druk te zetten op de lonen en de arbeidsvoorwaarden zodat die de dieperik in gaan. Klinkt dit raar?

Kijk maar eens naar landen zonder sociale zekerheid... Wat zijn de arbeids- en leefomstandigheden daar? Welke onderhandelingsmarge hebben werknemers zonder sociale bescherming? Hoe kunnen ze zich verzetten tegen de willekeur van hun werkgever wanneer ontslag onherroepelijk tot armoede leidt?

Geen enkele werknemer wint bij het uitsluiten van mensen zonder werk. Omdat de werkloosheid ontmantelen leidt tot de afbraak van de arbeids- en loonvoorwaarden. Kortom, wie de werkloosheid mismeeestert, raakt aan het werk zelf.

Index

Werkloosheid: vanwaar die afkeer?	3
Enkele belangrijke begrippen: waarover gaat het?	6
Nee, werkloos zijn is geen vakantie.	10
Nee, werklozen worden niet gepamperd.	12
Nee, de uitkeringen zijn niet te hoog.	14
Nee, de werkloosheid kost niet te veel.	18
Nee, sancties werken niet.	22
Werkloosheid verdedigen is werk verdedigen!	30

Enkele belangrijke
begrippen :

**WAAROVER
GAAT HET ?**

De werkloosheidsreglementering is zeer complex en uiteenlopend. In deze brochure leggen we niet alles van naadje tot draadje uit, maar belichten we de grote lijnen om de desinformatie van de "werklozenbashers" te ontrafelen. Voor een goed begrip van wat erop het spel staat, definiëren we eerst enkele begrippen.

Er zijn verschillende soorten uitkeringen en statuten die we in enkele regels samenvatten.

De uitkeringen

- ➔ De werkloosheidsuitkeringen worden toegekend op basis van betaald werk aan mensen die geen baan meer hebben en die beantwoorden aan de toelatingscriteria (arbeid tijdens de referentieperiode, onvrijwillig werkloos zijn...) en die bepaalde verplichtingen nakomen: actief naar werk zoeken, ingaan op aanbiedingen en oproepingen,....
- ➔ De inschakelingsuitkeringen worden onder bepaalde voorwaarden toegekend (leeftijd, diploma, controles op het zoeken naar werk, wachttijd van één jaar, enz.) aan jongeren onder de 25 jaar die nog niet lang genoeg hebben kunnen werken om een werkloosheidsuitkering te ontvangen. Sinds 2012 zijn ze beperkt tot 3 jaar en zijn er talrijke voorwaarden ingebouwd. Er zijn echter uitzonderingen die te maken hebben met de leeftijd en/of de gezinssituatie, werk- of opleidingsperiodes, waardoor dit recht tijdelijk kan worden verlengd.
- ➔ De tijdelijke werkloosheid wordt onder bepaalde voorwaarden toegekend aan loontrekkenden wiens arbeidsovereenkomst door de werkgever tijdelijk is

opgeschort, om verschillende redenen: gebrek aan economische activiteit, technisch ongeval, overmacht, enz.

- Het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag (SWT) doelt op wat vroeger het brugpensioen werd genoemd. Het gaat om een volledige werkloosheid met een bedrijfstoeslag die kan worden toegekend aan sommige ontslagen oudere werknemers die beantwoorden aan verschillende criteria (leeftijd, duur van de loopbaan, zwaar beroep, enz.).

De instellingen

- De RVA, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, is de federale instelling die verantwoordelijk is voor het beheer van de werkloosheidsuitkeringen, tijdskredieten, loopbaanonderbrekingen, thematische verloven, jeugd- en seniorenvakanties... Als onderdeel van haar opdracht kan zij uitkeringsgerechtigden controleren op hun rechten en plichten, en hen bestraffen wanneer ze die niet naleven.
- Actiris / VDAB / FOREM / ADG¹ : de gewestelijke organismen voor arbeidsbemiddeling zijn verantwoordelijk voor de ondersteuning, plaatsing, opleiding en beschikbaarheidscontrole van werkzoekenden.

1 Respectievelijk de gewestelijke instellingen van Brussel, Vlaanderen, Wallonië en Oostbelgië.

- De uitbetalingsorganismen zijn de "tussenschakels" tussen de RVA en de burgers: ze zijn verantwoordelijk voor het opstellen van de dossiers van werkloosheidsaanvragen en informeren de werklozen over hun rechten en plichten. In België verlenen de drie grote vakbonden deze dienst aan hun leden. Er is ook de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen (HVW), voor mensen die niet aangesloten zijn bij een vakbond.

Werkzoekenden

Niet alle werklozen krijgen een uitkering, verre van! In Brussel ontving 71% van de werklozen een uitkering in 2014, terwijl dat nu nog 57% is. Ook in Wallonië zien we deze trend: daar krijgt zelfs minder dan 50% een uitkering van de RVA. En dit percentage daalt alleen maar: van 78% in 2014 tot 49% nu.

- de werkzoekenden die zijn ingeschreven bij Actiris/VDAB/FOREM, krijgen een uitkering van de RVA als ze voldoen aan de toelatingsvoorwaarden voor een werkloosheids- of inschakelingsuitkering, of een uitkering met bedrijfstoeslag (SWT);
- de jongeren in inschakelingstijd krijgen geen vergoeding. Ze voldoen nog niet aan de toegangsvoorwaarden voor inschakelings- of werkloosheidsuitkeringen (duur van inschrijving in Actiris/VDAB/FOREM of voldoende werk, leeftijds- of diplomavorwaarden, voorwaarden met betrekking tot beschikbaarheidscontroles, enz.);

- personen die verplicht zijn ingeschreven, voornamelijk mensen met een leefloon (OCMW);
- personen die vrij ingeschreven zijn: elke andere werkzoekende die is ingeschreven in Actiris / VDAB / FOREM en niet wordt vergoed door de RVA.

Nee,

WERKLOOS

zijn is geen

VAKANTIE

“ Werklozen worden om de 3 tot 12 maanden gecontroleerd en kunnen worden bestraft wanneer ze onvoldoende zoeken naar werk, een baan of een opleiding weigeren, ontslag nemen, een opleiding stopzetten, een oproeping niet beantwoorden ... ”

Bron: de werkloosheidsreglementering

Volgens rechts en de werkgevers is werkloosheid een Win For Life. Werklozen hebben geen plichten en kunnen zonder enig risico elk job- of opleidingsaanbod weigeren.

Behalve dat... dit allemaal niet waar is

Er bestaan wel degelijk sancties. Er zijn er zelfs heel wat, en ze zijn zwaar, gaande van schorsingen of lagere uitkeringen tot definitieve uitsluiting.

De motieven zijn ook talrijk en uiteenlopend. Er zijn onder meer sancties in geval van:

- ➔ Vrijwillige werkloosheid: ontslagname zonder "geldige" reden, ontslag waarvoor de werknemer verantwoordelijk zou zijn...
- ➔ Negatieve beoordeling van de inspanningen voor het zoeken naar werk (elke 3-12 maanden gecontroleerd).
- ➔ Weigeren van een job.
- ➔ Weigeren van of stopzetten van een beroepsopleiding.
- ➔ Niet komen opdagen voor een afspraak bij de dienst voor arbeidsbemiddeling of een opleiding (Actiris, VDAB, FOREM of ADG).
- ➔ Administratieve inbreuken: onjuiste, te late of onvolledige aangifte, misbruik van administratieve documenten, enz.

Alleen al in 2023 werden 43.000 sancties en 16.000 waarschuwingen uitgesproken, voor een totaal van 284.000 werklozen en volledig werklozen die een uitkering ontvangen. Ofwel meer dan één op de vijf werklozen!

Deze vaststelling staat dus mijlenver verwijderd van de vooroordelen en leugens die gaan over de zogenaamde lakse behandeling die werklozen te beurt vallen en die levenslang kunnen 'rentenieren'.

Nee, werkloos zijn is niet hetzelfde als vakantie hebben. Werkloos zijn betekent niet enkel kwetsbaar zijn op financieel vlak, maar ook op sociaal en administratief vlak.

Nee,
WERKLOZEN
worden niet
GEPAMPERD

“ 68% van de werkzoekenden hebben gewerkt sinds hun inschrijving in de FOREM. ”

Bron: gegevens FOREM

Andere stereotypes over werkzoekenden: ze kunnen 's ochtends hun bed niet uit, ze zijn onvoldoende geschoold of gemotiveerd, ze staan "te ver van de arbeidsmarkt"... Kortom: luiwammesen die geen zin hebben om te werken², die de ganse dag in training liggen te Netflixen³, en die zelfs niet in staat zijn om de straat over te steken om een job te zoeken⁴.

Behalve dat... dit allemaal niet waar is

Er bestaan wel degelijk sancties. Er zijn er zelfs heel wat, en ze zijn zwaar, gaande van schorsingen of lagere uitkeringen tot definitieve uitsluiting.

De motieven zijn ook talrijk en uiteenlopend. Er zijn onder meer sancties in geval van:

- ➔ Om uit de statistieken van langdurige werkloosheid te komen, is een ononderbroken periode van minimaal 3 maanden werk nodig.
- ➔ Met de toename van kortlopende en uitzendcontracten is het steeds moeilijker om aan deze voorwaarde te voldoen.
- ➔ 68% van de sedert meer dan een jaar ingeschreven werkzoekenden, heeft sindsdien gewerkt. Velen stapelen de jobs op met te korte contracten waardoor ze niet uit dit statuut kunnen komen.

2 Georges-Louis Bouchez, voorzitter van de MR.

3 Pierre-Frédéric Nyst, voorzitter van UCM.

4 Emmanuel Macron, president van Frankrijk.

- En de anderen? We herinneren eraan dat actief zoeken naar werk een wettelijke verplichting is: in geval van negatieve evaluatie volgt er een sanctie. Deze mensen zijn dus op zoek naar werk, maar... vinden gewoon geen job.

Nee, de
UITKERINGEN
zijn niet te
HOOG

“ De meeste werkloosheidsuitkeringen blijven onder de armoedegrens. ”

Bron: Jaarverslag 2023 van de RVA

Het is zo gemakkelijk om te kankeren op de "steuntrekkers". Maar vreemd genoeg horen we veel minder over de steuntrekende privébedrijven.

Elk jaar stroomt er maar liefst 11 miljard euro naar bedrijven via RSZ-bijdrageverminderingen (sociale zekerheid), zonder enige tegenprestatie of echte controle. Dat is bijna drie keer zoveel als de "kosten" van de werkloosheidsuitkeringen (4 miljard in 2023).

'Met twee maten meten', iemand?

Werkloos zijn, dat is een luizenleventje: geen enkele verplichting, geen enkele controle, en de te gulle uitkeringen motiveren niet om werk te zoeken.

Behalve dat... dit allemaal niet waar is

Kan je echt gemakkelijk rondkomen met een werkloosheidsuitkering?

Het antwoord bestaat uit één zin, uit het laatste RVA-verslag: "De meeste werkloosheidsuitkeringen blijven onder de armoedegrens."

Ook al vat deze zin de situatie van de overgrote meerderheid van de werklozen goed samen, toch past hier een woordje uitleg bij:

- ➔ De uitkering is een percentage van het laatste loon dat varieert in functie van de duur van de werkloosheid en de gezinssituatie.
- ➔ In functie van je vroegere loon en aan het begin van je werkloosheid, kan je een uitkering ontvangen die hoger is dan de armoedegrens.
- ➔ Maar dit blijft niet duren: door de degressiviteit (de uitkeringen dalen in de tijd) bevindt iedereen zich al snel onder de armoedegrens.

Rechts en de werkgevers hebben dit goed begrepen: om de mensen de lage lonen te doen vergeten en de werklozen te stigmatiseren, gaat er niets boven het aanwakkeren van fantasieën over een systeem dat "veel te gul" is voor de "inactieven".

Het bewijs is dat dit argument al jaren zowat overal in Europa te horen is. In elk land beweren rechts en de werkgevers (evenals sommige 'flinkse' beleidsmakers) dat het meest (en te) vrijgevig systeem... dat van hun land is.

VBO

@Verbond van Belgische Ondernemingen

Ons werkloosheidssysteem is te vrijgevig. De uitkeringen zonder beperking in de tijd is opvallend en bijna uniek in Europa.

Willy Borsu

@MR, Waals minister van Economie

België is het enige land met onbeperkte uitkeringen.

Fraser Nelson

@Commentator BBC

Onze uitkeringen behoren tot de meest royale van Europa.

Bernard Wientjes

@Voorzitter van de Nederlandse werkgeversorganisatie VNO-NCW

We zijn het enige land in Europa dat 38 maanden een werkloosheidsuitkering geeft.

François Hollande

@Voormalige president van de Franse Republiek

Frankrijk is het land van Europa waar de werklozen het langst worden vergoed.

Bruno Le Maire

@Frans minister van Economie

Frankrijk heeft de meest vrijgeveige werkloosheidsuitkeringen ter wereld.

OCDE

@Verslag van de OESO over Luxemburg

De royale werkloosheidsuitkeringen kunnen geleidelijk afgebouwd worden tijdens de werkloosheidsperiode, naar het voorbeeld van veel andere OESO-landen.

U zei 65% van het loon?

De huidige reglementering voorziet in een uitkering gebaseerd op 65% van het laatste loon (bruto) bij het begin van de werkloosheid.

In theorie.

Want er wordt rekening gehouden met een maximum van € 3.365 bruto. Deze bovengrens wordt overschreden door 70% van de werknemers in België. Zij hebben dus geen recht op dit percentage als ze hun werk verliezen.

Bovendien dalen het vervangingspercentage en het loonplafond zeer snel, al na 3 maanden werkloosheid.

Nee, de

WERKLOOSHEID

kost niet

TE VEEL

“ Werkloosheidsuitkeringen vertegenwoordigen minder dan 3% van de sociale zekerheid, wat dus geen fundamentele budgettaire marge meer biedt. ”

Bron: RVA-studiedienst

“En wij maar betalen voor die werklozen!” Iets anders wat we vaak horen: sommige mensen denken dat het verschil tussen hun bruto- en nettoloon rechtstreeks verdwijnt in de zakken van al die mensen die niet werken.

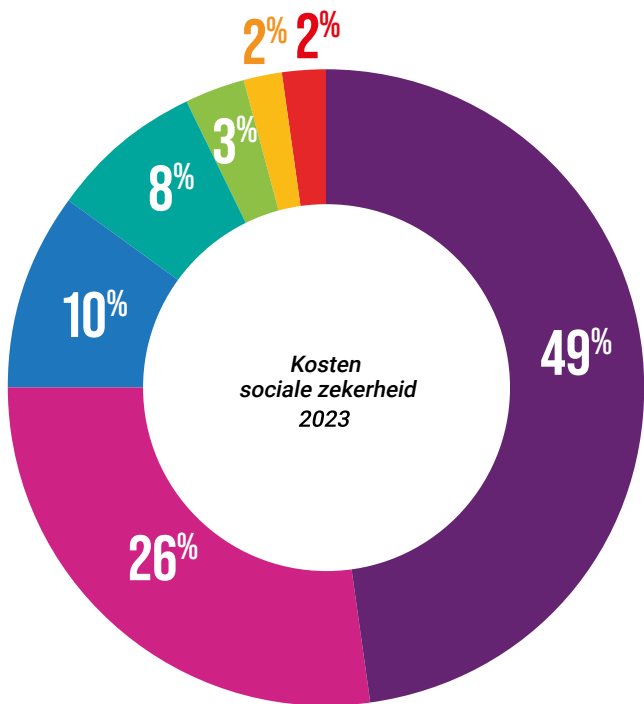
Behalve dat... dit allemaal niet waar is.

De sociale bijdragen van de werknemers bedragen 13,07% van hun brutoloon. De rest van het verschil tussen het brutoloon en het nettoloon is de afhouding voor de roerende voorheffing, en wordt gebruikt om de openbare diensten (transport, ziekenhuizen, scholen, enz.) te financieren.

Maar we gaan nog even dieper in op die sociale bijdragen. Ze gaan naar de sociale zekerheid, die ons levenslang beschermt: gezondheidszorg, ziekte, invaliditeit, pensioen, werkloosheid, beroepsziekte...

In 2022 bedroegen de totale uitgaven voor de sociale zekerheid bijna 132 miljard. De volledige werkloosheid vertegenwoordigde 4 miljard euro, ofwel minder dan 3% van het totaal. Wat betreft de zogenaamde "langdurige" werkloosheid (meer dan 2 jaar), bedroegen de uitgaven 2 miljard, ofwel 1,5% van het totaal van de begroting voor de sociale zekerheid.

Samengevat: de werknemersbijdragen financieren in de realiteit de volledige werkloosheid slechts ten belope van 3% van 13,07%, ofwel 0,4% van hun brutoloon!

49% Pensioen

26% Gezondheidszorg

10% Ziekte- en invaliditeitsuitkeringen

8% Andere uitgaven

3% Volledige werkloosheid

2% Andere RVA (SWT, tijdskrediet, tijdelijke werkloosheid, enz.)

2% Beheerskosten

Nee,
SANCTIES
werken

NIET

“ De aanscherping van de werkloosheidsreglementering heeft geen duidelijk effect op de negatieve prikkels om te werken.. ”

Esther Duflo, Nobelprijs voor Economie

Alle "anti-werklozen" stereotypen en leugens van de rechterzijde dienen als voorwendsel voor de uitvoering van een steeds repressiever beleid. In naam van "opnieuw aan het werk zetten" werden een aantal uitkeringen verlaagd, de inschakelingsuitkeringen in de tijd beperkt, de toegangsvoorwaarden tot SWT (voormalig brugpensioen) beperkt, sociale toeslagen afgeschaft, enz.

Met welk resultaat? Geen enkel. Helemaal niets. Nada.

Tal van onafhankelijke studies⁵ hebben de effecten van deze maatregelen onderzocht, en hun conclusies wijzen allemaal in dezelfde richting: er is geen enkel positief effect op het vlak van herinschakeling op de arbeidsmarkt. Integendeel: uitsluiting en onzekerheid creëren een kloof met de arbeidsmarkt.

Enkele voorbeelden:

- In 2012 is de degressiviteit van de werkloosheidsuitkeringen toegenomen: ze zijn sneller en sterker gedaald dan vroeger. Resultaat? Geen enkel effect op het vinden van werk. Integendeel, mensen met dalende uitkeringen hebben statistisch minder kans om opnieuw werk te vinden dan mensen wiens uitkeringen niet dalen!
- Sinds 2015 werden meer dan 50.000 mensen uitgesloten van de inschakelingsuitkeringen. Er werd gezworen dat ze, onder druk van noodzaak en urgentie, weer een baan zouden vinden. Resultaat? Belachelijk weinig van hen vonden een job! Zo vond driekwart van de 20.000 uitgesloten mensen in Wallonië in 2015 geen baan.

5 Gerealiseerd door UCL, RVA, IRES, ULB, FOREM...

Uiteindelijk verdween 53% van de uitgeslotenen van de radar: noch werkzoekend, noch in loondienst of in opleiding. 42% is afhankelijk van zijn of haar gezin, 39% ontvangt een uitkering, 17% zegt geen financiële middelen te hebben, 19% heeft het moeilijk om voor zichzelf te zorgen en 14% heeft niet genoeg geld om voldoende voeding te kopen.

Onderzoek toont ook aan dat uitsluitende maatregelen kwetsbare personen en arme streken het meest en het felst treffen.

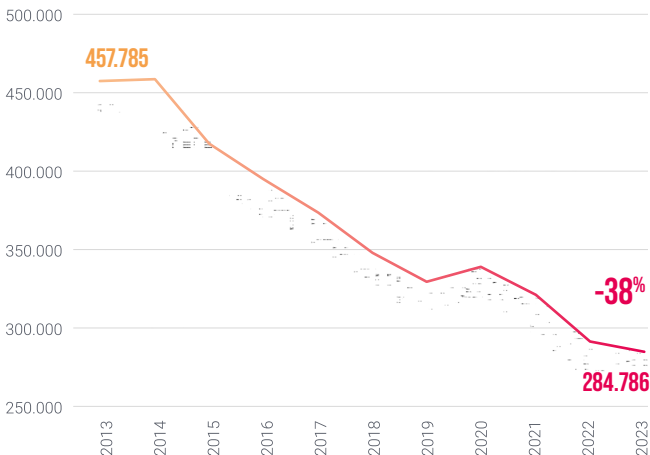
We hernemen het voorbeeld van de beperking in de tijd van de inschakelingsuitkeringen:

- ➔ 2/3e van de uitgeslotenen waren vrouwen, waarvan de helft met gezinslast.
- ➔ 46% was kortgeschoold.
- ➔ Brussel en Wallonië waren goed voor 82% van de uitsluitingen.

Precarisering en tewerkstelling gaan dus niet hand in hand. Herinschakeling door uitsluiting is geen formule die vruchten afwerpt... Integendeel.

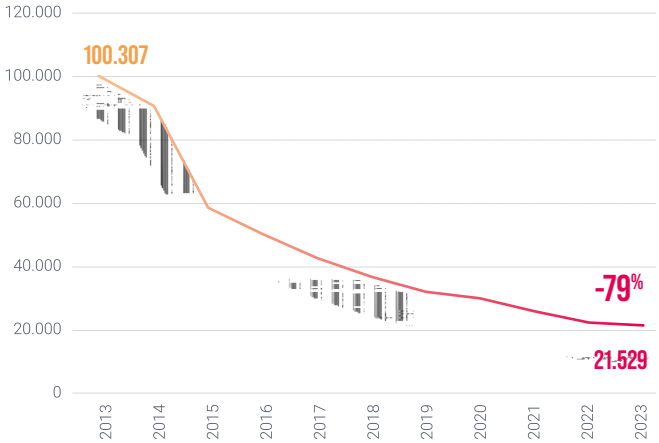
20 jaar afbouw van de sociale zekerheid in enkele grafieken

Volledig uitkeringsgerechtigde werklozen

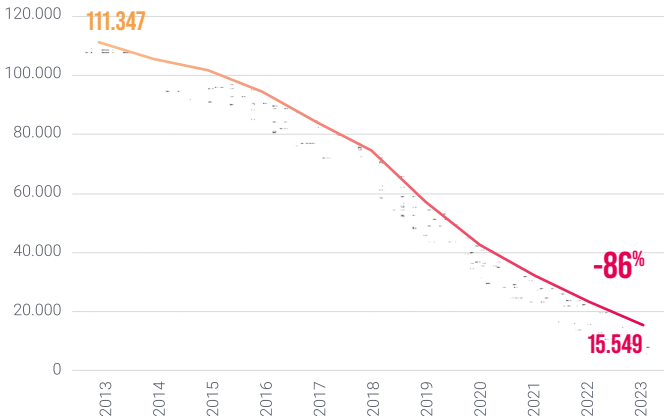
De werkloosheidsuitkeringen zijn de afgelopen 10 jaar sterk gedaald. Maar deze daling is voornamelijk te wijten aan de vele beperkingen op de toegang ertoe in deze periode. Want hoewel de totale vraag naar werk licht daalt, daalt enkel de vergoede werkloosheid even drastisch. In Wallonië ontving 78% van het aantal werkzoekenden een RVA-uitkering in 2014. Nu is dat nog maar 49%. In Brussel is het percentage gedaald van 71% in 2014 naar 57% tien jaar later.

Inschakelingsuitkeringen

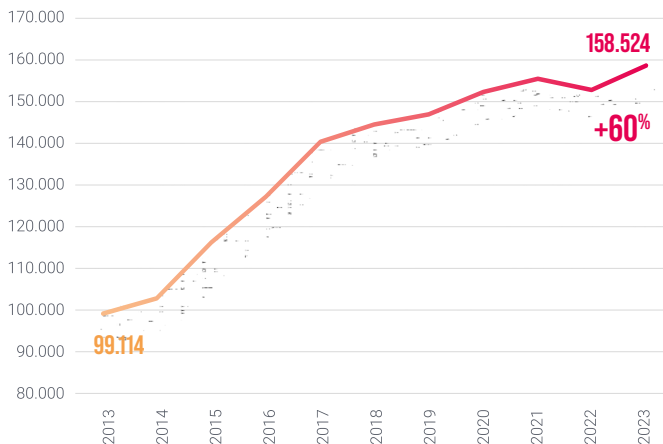
Het systeem van de inschakelingsuitkeringen werd de afgelopen jaren sterk hervormd: beperking in de tijd, beperking op de toegang (leeftijd en diplomavorwaarden), verlenging van de zgn 'wachttijd' en het recht erop laten afhangen van twee positieve evaluaties van de inspanningen om naar werk zoeken... In 10 jaar tijd is het aantal inschakelingsuitkeringen met maar liefst 79% gedaald.

SWT (voorheen brugpensioen)

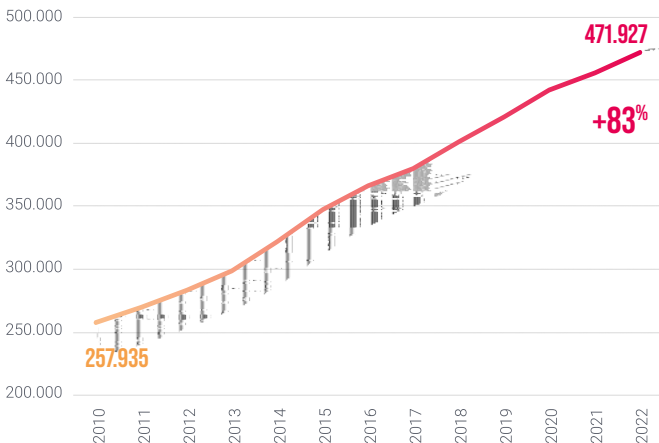
Door allerlei hervormingen is de toegang tot het "stelsel van werkloosheid met bedrijfstoelage" zo moeilijk geworden dat het aantal begunstigden van jaar tot jaar onverbiddelijk afneemt: - 86% in een decennium. Dit is een met uitsterven bedreigd statuut.

Begunstigden van het leefloon (OCMW)

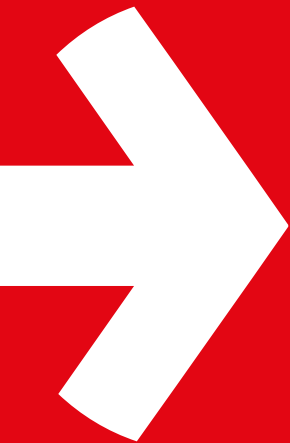

De uitsluitingen en sancties tegen werklozen zetten de OCMW's onder druk. De toename treft vooral Brussel en Wallonië, waar de sociaaleconomische situatie moeilijker is. Het beperken van werkloosheidsuitkeringen in de tijd zal de situatie verergeren, aangezien bijna 100.000 alleenstaanden en gezinshoofden zonder inkomen komen te zitten en geen andere keuze hebben dan naar het OCMW te stappen.

Invalide personen (arbeidsongeschiktheid van 1 jaar)

Beperkingen op de toegang tot het SWT en de pensioenen (al dan niet vervroegd) hebben geleid tot een explosie van het aantal langdurig zieken. Het gaat voornamelijk om ziekten van psychologische (37% van het totaal) en musculoskeletale (32%) aard, die vaak verband houden met de arbeidsomstandigheden. De stijging is nog groter bij vrouwen van wie het aantal meer dan verdubbeld is, van 135.213 zieken in 2010 tot 284.732 in 2022.

WERKLOOSHEID

verdedigen is

WERK

verdedigen !

Lijkt dit een provocatie?

Tegenstrijdig?

Eigenlijk niet...

Uiteraard verdedigen we werkloosheid niet als een economisch fenomeen dat verarmt, en vaak tot sociale uitsluiting leidt. Wel verdedigen we de werkloosheidsverzekering als een fundamenteel recht van de werknemers.

Een werkloosheidsverzekering die gewaarborgd is, met soepele toelatingsvoorwaarden en hogere uitkeringen.

We strijden voor een werkloosheidsverzekering die opnieuw haar dubbele beschermingsfunctie kan vervullen. Een persoonlijke bescherming in de eerste plaats, waardoor werknemers niet in armoede vervallen wanneer ze hun job verliezen of als ze moeite hebben om er een te vinden.

Maar we strijden ook voor een collectieve arbeidsbescherming tegen arbeidsflexibilisering, loonvermindering en afgezwakte arbeidsvoorwaarden.

Moeten we echt geloven dat de lonen zullen verhogen door alle werklozen naar het OCMW of de straat op te sturen? Zoals we eerder zagen, is het deel van de sociale werknemersbijdragen dat gaat naar de financiering van de werkloosheidsuitkeringen verwaarloosbaar klein. Zelfs de totale afschaffing van de werkloosheidsverzekering betekent niet meer dan enkele extra euro's bovenop het nettoloon.

Geen sociale bescherming bij jobverlies leidt naar een situatie waarin de arbeidswereld geen enkele onderhandelingsmarge meer heeft om de gecreëerde rijkdommen beter te verdelen, de lonen te verhogen, de arbeidsomstandigheden te verbeteren...

"Als jullie niet akkoord gaan, wel, daar is de deur... en veel succes, daar buiten! Duizenden mensen zijn bereid om jullie plaats in te nemen." Zo kunnen de werkgevers de eisen van de werknemers beantwoorden.

Om nog maar te zwijgen van de sociale en maatschappelijke gevolgen van dergelijke maatschappelijke keuzes: explosie van armoede en uitsluiting, toename van sociale ongelijkheid, criminaliteit en parallelle economieën...

Sommige mensen zullen antwoorden dat dit politieke fictie is, doemdenken... Toch volstaat het te kijken naar de evolutie van het aantal begunstigen van inschakelingsuitkeringen en SWT om jezelf van het tegendeel te overtuigen.

Na tien jaar aanvallen op deze statuten, zijn de statistieken in elkaar gestuikt: - 80%. Terwijl er in 2014 gemiddeld 100.000 personen een brugpensioen of een inschakelingsuitkering kregen, is dat vandaag nog ongeveer 20.000. En de daling gaat verder. Echte statuten die met uitsterven zijn bedreigd. Tegelijkertijd is er een banalisering en een veralgemening van onzekere tewerkstelling, met name onder jongeren, die de voorhoede uitmaken van personen die worden getroffen door de maatregelen die de werkloosheidsverzekering ontmantelen.

Het beperken van de werkloosheid in de tijd zal hetzelfde effect hebben op de hele wereld: dit is niet minder dan het geprogrammeerde einde van de werkloosheidsverzekering. En daarmee de terugkeer naar de 19e eeuw, waar sociale bescherming niet bestond en waar de willekeur van de werkgevers schering en inslag was.

De werkloosheidsverzekering verdedigen betekent kwalitatieve tewerkstelling verdedigen. Dit is een evidentie, die al te vaak wordt genegeerd, maar die almaar moet worden herhaald, waarop moet worden gehamerd. Zeker in deze tijd waar sommige politici overduidelijk komaf willen maken met ons sociaal model.

Alle gegevens, cijfers en statistieken van deze brochure zijn afkomstig van officiële instellingen (RVA, FOREM, Actiris, SPF Maatschappelijke Integratie, ...) en gespecialiseerde studies. Voor het leescomfort worden de bronnen niet altijd vermeld.

Bronnen: rva.be | forem.be | actiris.be | miis.be (SPF Maatschappelijke Integratie).

Er zijn verschillende studies gewijd aan de gevolgen van maatregelen om de werkloosheidsverzekering te ontmantelen. De links ernaar zijn beschikbaar op de website van CEPAG (cepag.be).

Verantwoordelijke uitgever:

Vanessa Amboldi
CEPAG
Rue de Namur 47
5000 Namen

© Juni 2024

Met de steun van

FÉDÉRATION
WALLONIE-BRUXELLES

cepag.be

[cepagasbl](https://www.facebook.com/cepagasbl)

[cepagmouvement](https://www.instagram.com/cepagmouvement)

[CEPAGTV](https://www.youtube.com/CEPAGTV)